భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

మార్చి 21, 1996

తాహిర్

వర్సెస్

స్టేట్ (ఢిల్లీ)

[డా. ఎ. ఎస్. ఆనంద్ మరియు ఎస్. బి. మజుందార్ న్యాయమూర్తులు.]

ఉగ్రవాద మరియు విధ్వంసక కార్యకలాపములు (నివారణ) చట్టము, 1987:

సెక్షన్ 5 – నోటిఫైడ్ ప్రాంతంలో అనధికార తుపాకీని కలిగి ఉన్న నిందితుడు మరియు అల్లర్ల గుంపుకు మద్దతును ఇవ్వడం – విచారణ – పోలీసు అధికారుల సాక్ష్యాల ఆధారంగా ప్రత్యేక కోర్టు నమోదు చేసిన నేరారోపణ – నిర్ణయించినది, యోగ్యమైనది – నిందితుడు నోటిఫై చేయబడిన ప్రాంతంలో అనధికారిక తుపాకీని స్పృహతో కలిగి ఉన్నాడు – చట్టము కింద ప్రారంభించిన చర్యలు చట్టం గడువు ముగిసిన తర్వాత కూడా కొనసాగుతాయి మరియు తుది ముగింపు మరియు నిర్ణయం లేకుండా అంతం కావు.

క్రిమినల్ చట్టం :

పోలీసు అధికారుల సాక్ష్యము – ఉగ్రవాదులు మరియు విధ్వంసక కార్య కలాపముల (నివారణ) చట్టము సెక్షన్ 5, క్రింద నిందితుడిని విచారణ చేశారు నిందితుడిని అదుపులోకి తీసుకొని అరెస్టు చేసిన పోలీసు అధికారులను ప్రాసిక్యూషన్ విచారించింది. స్థానిక ప్రాంతంలోని ఏ స్వతంత్ర సాక్షిని విచారించలేదు. పోలీసు అధికారుల సాక్ష్యాల ఆధారంగా ప్రత్యేక కోర్టు నేరారోపణను నమోదు చేసింది – అలాగే , వారి సాక్ష్యం విశ్వసించదగినవిగా మరియు నమ్మదగినదిగా తేలితే , ధృవీకరించడానికి స్వతంత్ర సాక్షి లేనప్పుడు పోలీసు అధికారుల సాక్ష్యం ఆధారంగా నేరారోపణను నమోదు చేయవచ్చు.

టెర్రరిస్ట్స్ అండ్ డిస్రప్టివ్ యాక్టివిటీస్ (ప్రివెన్షన్) యాక్ట్ , 1987 లోని సెక్షన్ 5 కింద అప్పీలుదారునిపై విచారణ జరిగింది. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే , 14.11.1990 లో అప్పీలుదారుడు ఢిల్లీలోని చాందిని చౌక్ లో అల్లర్ల గుంపుకు మద్దతును ఇస్తూ , గాలిలో దేశీయంగా తయారు చేసిన తుపాకీని ఊపుతూ కనిపించాడు. స్థానిక పోలీసులు అదుపులోకి తీసుకొని

అధికారికంగా ఆయుధాల చట్టములోని సెక్షన్ 5 క్రింద అరెస్టు చేశారు. అనధికారిక తుపాకీతో పాటు అప్పీలుదారుని అరెస్టు చేసిన ప్రదేశం టాడా నోటిఫై చేయబడిన ప్రాంతంలో ఉన్నందున , అతనిపై సెక్షన్ 5 కింద కేసు నమోదు చేయబడింది. ఈ దర్యాప్తు ప్రత్యేక న్యాయస్థానం ముందు అప్పీలుదారని విచారణ ముగిసింది, ఇది టాడా యొక్క సెక్షన్ 5 కింద అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించి, అతనికి ఐదేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష మరియు జరిమానా రూ.5,000 ను విధించింది.

ఈ న్యాయస్థానంలో అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన అప్పీల్లో , సాక్ష్యం ఆధారంగా నేరారోపణ నమోదు చేయబడిన ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులందరూ పోలీసు అధికారులు అని , వారిని ధృవీకరించడానికి స్వతంత్ర సాక్షి లేనందున అప్పీలుదారుడి శిక్షను కొనసాగించడానికి వారి వాంగ్మూలంపై ఆధారపడటం సురక్షితం కాదని వాదించారు. ఏ సందర్భంలోనైనా , టాడా ప్రయోజనాల కోసం ఢిల్లీని నోటిఫైడ్ ప్రాంతంగా ప్రకటించిన 20.10.1987 నాటి నోటిఫికేషన్ గడువు ముగిసినందున అప్పీలుదారుని టాడా యొక్క సెక్షన్ 5 కింద దోషిగా నిర్ధారించలేమని మరియు చట్టం గడువు ముగిసిన తరువాత ఆ ప్రాంతం టాడా కింద నోటిఫైడ్ ప్రాంతంగా కొనసాగుతుందని చెప్పలేమని మరియు ; అప్పీలుదారుడు తుపాకీని పట్టుకోవడం మరియు ఏదైనా ఉగ్రవాద కార్యకలాపాలకు మధ్య అటువంటి సంబంధాన్ని చూపించడానికి ప్రాసిక్యూషన్ రికార్డులోకి ఎటువంటి సాక్ష్యాలను తీసుకురాలేదు కాబట్టి , టాడా యొక్క సెక్షన్ 5 కింద అతని నేరారోపణను కొనసాగించలేకపోయింది.

అప్పీలు కొట్టివేయబడింది, ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: 1:1. పోలీసు అధికారుల సాక్ష్యాలు , జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన తరువాత , విశ్వాసాన్ని ప్రేరేపించి, విశ్వసించదగినవిగా మరియు నమ్మగలగినవి అని తేలితే , నేరారోపణ ఆధారంగా మరియు వారి సాక్ష్యాలను ధృవీకరించడానికి ఆ ప్రాంతానికి చెందిన కొంతమంది స్వతంత్ర సాక్షులు లేకపోవడం ఏవిధంగానూ ప్రాసిక్యూషన్ కేసు యొక్క విశ్వసనీయతను ప్రభావితం చేయదు. (761-ఇ-ఎఫ్)

1.2. ప్రస్తుత కేసులో, పోలీసు అధికారుల సాక్ష్యాల యొక్క విమర్శనాత్మక విశ్లేషణ ద్వారా వారు నమ్మదగిన సాక్షులు అని మరియు వారి సాక్ష్యానికి ఎటువంటి బలహీనత లేదని చూపిస్తుంది. వారి సుదీర్ఘ క్రాస్-ఎగ్జామినేషన్లో వారి నిజాయితీ గురించి ఎటువంటి సందేహాన్ని కలిగించే ఏవిషయము బయటకు రాలేదు. పరిస్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకుని , అప్పీలుదారుని దేశీయంగా తయారు చేసిన

తుపాకీతో పాటు పట్టుకున్నప్పుడు , ఆ ప్రాంతంలోని స్వతంత్ర సాక్షులను విచారించడంలో ప్రాసిక్యూషన్ వైఫల్యం, ప్రాసిక్యూషన్ కేసు విశ్వసనీయతను దెబ్బతీయదు. (761-G-HJ)

2. అప్పీలుదారుని అరెస్టు చేసిన నోటిఫైడ్ ప్రాంతం డీనోటిఫై చేయబడలేదు , అందువల్ల చట్టం గడువు ముగిసిన తర్వాత , ఆ ప్రాంతం "నిలపుదల" చేసిన నోటిఫైడ్ ప్రాంతం అని చెప్పలేము. అంతేకాకుండా, టాడా గడువు ముగిసిన తరువాత కూడా , దాని కింద ప్రారంభించిన కార్యకలాపాలు తుది తీర్మానం మరియు సంకల్పం లేకుండా ముగియవు మరియు చట్టం గడువు ముగిసినప్పటికీ వాటిని కొనసాగించాలి. (762-సి; బి)

మహమ్మద్. ఇక్బాల్ మదర్ షేక్ v. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం , [1996] 1 SCC 722, పై ఆధారపడింది.

3. అప్పీలుదారు ఒక నోటిఫైడ్ ప్రాంతంలో లైసెన్స్ లేని తుపాకీని స్పృహ కలిగి , గలిగి ఉన్నాడు, అందువల్ల టాడాలోని సెక్షన్ 5 కింద సరైనవిధంగా శిక్షించబడ్డాడు. కేసు యొక్క స్థిరపడిన వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో ఏర్పాటు చేయబడిన ప్రత్యేక కోర్టు నమోదు చేసిన నేరారోపణ యోగ్యత కలిగి ఉంన్నది. [762 - G]

సంజయ్ దత్ v. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం, [1994] 5 SCC.410, అనుసరించినది.

క్రిమినల్ అప్పిలెట్ న్యాయాధికార పరిధి : 1995 నాటి క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.835

ప్రత్యేక న్యాయస్థానం ,II వ అదనపు న్యాయమూర్తి , ఢిల్లీ సెషన్స్ కేసు నెం. 171 ఆఫ్ 1995 యొక్క 1/8.8.95 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి అప్పీలు.

అప్పీలుదారుల తరపున డి. డి. ఠాకూర్ మరియు ఆర్. ఎన్. కేశ్వానీ.

ప్రతివాదుల తరపున శ్రీమతి శశి కిరణ్ మరియు బి. కృష్ణ ప్రసాద్.

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పును వెలువరించించిన వారు,

డా. ఆనంద్, న్యాయమూర్తి. :- అప్పీలుదారుడు టాడా యొక్క కార్య కలాపములు సెక్షన్ 19 కింద ఈ అప్పీల్ ద్వారా 1995 ఆగస్టు 1న ఢిల్లీలోని నియమించబడిన కోర్టు II నమోదు చేసిన

టెర్రరిస్ట్స్ అండ్ డిస్రప్టివ్ యాక్టివిటీస్ (ప్రివెన్షన్) చట్టము 1987 (ఇకపై టాడా అని పిలుస్తారు) లోని కార్య కలాపములు సెక్షన్ 5 కింద నేరానికి తన నేరారోపణను మరియు శిక్షను ప్రశ్నించాడు.

ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ప్రకారం, 14.11.1990 నాడు ఢిల్లీలోని చాందిని చౌక్ లోని గురుద్వారా సిస్ గంజ్ సాహిబ్ వద్ద ఒక గుంపు గుమిగూడారు. ఈద్గా పార్క్ వైపు ఊరేగింపుగా బయలుదేరారు. ఈద్గా పార్కులో ఒక సమావేశం జరుగుతోంది , అక్కడ కొంతమంది వక్తలు రెచ్చగొట్టే ప్రసంగాలు చేశారు ఇది మతపరమైన అల్లర్లకు దారితీసింది. సాయంత్రం 4:30 గంటల సమయంలో అల్లర్లు ఒక పిచ్ వద్ద జరిగాయి , సదర్ బజార్లోని ఈద్గా రోడ్-నవాబ్ రోడ్ నుండి ఎదురుగా ఉన్న సభ్యుల మీద తిరిగుబాటు దారులు రాళ్ళు మరియు ఇతర క్షిపణులను విసిరారు. అప్పీలుదారు. దుండగుల గుంపుకు మద్దతు ఇస్తుండగా , చేతిలో దేశీయంగా తయారు చేసిన తుపాకీని పట్టుకుని గాలిలో ఊపడం కనిపించింది. పోలీసు బృందం కొందరిని అరెస్టు చేసింది. అప్పీలుదారుని ఎస్ఐ దీదార్ SHO, PW. 4 పట్టుకున్నారు, అతను తుపాకీతో పాటు అతన్ని పట్టుకున్నాడు. అప్పీలుదారుని అల్లర్ల కేసులో అరెస్టు చేసిన ఎస్ఐ సుఖ్బీర్ సింగ్ , PW. 7కి అప్పగించారు , తరువాత ఎటువంటి అధికారం లేకుండా దేశీయంగా తయారు చేసిన తుపాకీని కలిగి ఉన్నందుకు ఆయుధాల చట్టంలోని సెక్షన్ 27 కింద కేసులో అతన్ని అధికారికంగా అరెస్టు చేశారు. ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేసిన ఎస్ఐ ఈశ్వర్ చంద్ PW.1 కి, ఏఎస్ఐ దివానీ రాన్ PW. 6 ఒక రుకాను పంపారు మరియు ఎఫ్ఐఆర్ కాపీని ఎస్ఐ సుఖ్బీర్ సింగ్ PW. 7కి పంపారు. అప్పీలుదారుని అరెస్టు చేసిన తరువాత, అతని నుండి దేశీయంగా తయారు చేసిన తుపాకీని స్వాధీనం చేసుకుని , మొహరార్ హెడ్ కానిస్టేబుల్ (మల్ఖానా) PW. 3 వద్ద ఉంచిన పొట్లం సీలు చేశారు. దేశీయంగా తయారు చేసిన తుపాకీని కలిగి ఉన్న పొట్లంను పరీక్ష కోసం సెంట్రల్ ఫోరెన్సిక్ సైన్స్ లాబొరేటరీకి పంపారు మరియు 1959 ఆయుధముల చట్టములో నిర్వచించిన విధంగా 12 బోర్ ఉన్న , దేశీయంగా తయారు చేసిన తుపాకీ ఒక ఫైర్ ఆర్మ్ అని , అది పనిచేస్తుందని బ్యాలిస్టిక్ నిపుణుడు అభిప్రాయపడ్డారు. నిపుణుల అభిప్రాయంతో సెంట్రల్ ఫోరెన్సిక్ సైన్స్ లాబొరేటరీ నుండి 27.12.1990 న నివేదికను అందుకుంది. అనధికారిక తుపాకీతో పాటు అప్పీలుదారుని అరెస్టు చేసిన ప్రదేశం టాడా కింద నోటిఫై చేయబడిన ప్రాంతంలో ఉన్నందున , చట్టబద్ధమైన అనుమతి పొందిన తరువాత దర్యాప్తు సంస్థ టాడా సెక్షన్ 5 కింద నేరానికి అప్పీలుదారుపై కేసు నమోదు చేసింది. దర్యాప్తు పూర్తయిన తరువాత , అప్పీలుదారుని ప్రత్యేక న్యాయస్థానం ముందు విచారణకు పంపారు మరియు టాడా యొక్క సెక్షన్ 5 కింద నేరానికి

దోషిగా తేలినందుకు , ఐదేళ్ల పాటు కఠిన కారాగారా శిక్ష మరియు రూ. 1,000 జరిమానా, జరిమాన చెల్లించడంలో విఫలమైతే మరో రెండు నెలల పాటు కఠిన కారాగారా శిక్ష విధించబడినది.

అప్పీలుదారుని నేరంతో అనుసంధానించే ఉద్దేశ్యంతో , ప్రాసిక్యూషన్ ఏడుగురు సాక్షులను విచారించింది. PW. 1 అనేది అధికారిక ఎఫ్ఐఆర్ Ex. PW. 1/A ను నమోదు చేసిన విధినిర్వహణలో ఉన్న అధికారి. దేశీయంగా తయారు చేసిన తుపాకీతో కూడిన సీలు చేయబడిన పొట్లంను PW.2 ద్వారా మొహరన్ హెడ్ కానిస్టేబుల్ మల్ఖానా PW.3 నుండి సెంట్రల్ ఫోరెన్సిక్ సైన్స్ లాబొరేటరీకి తీసుకెళ్లారు. ఇవి అధికారిక స్వభావం గల సాక్షులు.

PW.4, ఇన్స్పెక్టర్ దీదార్ సింగ్ సంబంధిత సమయంలో ఆ ప్రాంతానికి SHO గా ఉన్నారు , పోలీసు బలగంతో పాటు ఘటనా స్థలంలో ఉన్నారు. ఇన్స్పెక్టర్ దీదార్ సింగ్ PW. 4 సాక్ష్యం నుండి, అప్పీలుదారుని సాయంత్రం 4:30 గంటలకు అక్కడికక్కడే అరెస్టు చేసినట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది , ఆ సమయంలో అతను చేతిలో దేశీయంగా తయారు చేసిన తుపాకీని పట్టుకుని గాలిలో ఊపడం కనిపించింది. ఎల్గా పార్క్ వద్ద చేసిన రెచ్చగొట్టే ప్రసంగాల కారణంగా మతపరమైన అల్లర్లు జరిగాయని, ఈద్గా రోడ్డులో ఉన్న అల్లర్ల గుంపు నుండి ప్రత్యర్థి పార్టీపై ఇటుకలు , రాళ్లు, ఇతర క్షిపణులను విసిరారని కూడా ఆయన సాక్ష్యాల నుండి తెలుస్తుంది. కానిస్టేబుల్ మహాబీర్ సింగ్ PW. 5, ఇన్స్పెక్టర్ దీదార్ సింగ్ PW. 4 యొక్క ప్రకటనను అన్ని విషయాలలో పూర్తిగా ధృవీకరించారు. అధికారిక ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు కోసం PW. 4 నుండి పోలీస్ స్టేషనుకు రుకాను తీసుకెళ్లినది ఆయనే. దీదార్ సింగ్ PW. 4 యొక్క సాక్ష్యాలను ఏఎస్ఐ దివానీ రామ్ PW. 6 మరియు ఇన్స్పెక్టర్ సుఖ్బీర్ సింగ్ PW. 7 కూడా ధృవీకరించారు. అప్పీలుదారునికి వ్యతిరేకంగా సాక్షులు ఇచ్చిన సాక్ష్యం, ఎందుకు తొలగించాలో చూపించడానికి తప్పుగా ఏమీ బయటపడలేదు. వారు సంఘటన యొక్క స్పష్టమైన మరియు ఖచ్చితమైన వివరణను ఇచ్చారు మరియు వారి ఆధారాలు విశ్వాసాన్ని ప్రేరేపిస్తాయి. వారి సాక్ష్యం క్రాస్-ఎగ్జామినేషన్లో స్థిరంగా ఉంది.

సెక్షన్ 313 Cr.P.C కింద నమోదు చేసిన తన వాంగ్మూలంలో అప్పీలుదారు నిర్దోషి అని పేర్కొంటూ, ఫిలింస్తాన్ సమీపంలోని తన ఇంటి వెలుపల ఉన్న టీ దుకాణం నుండి సమీపంలో మరియు ఈద్గా చుట్టూ కొంత అల్లర్లు జరుగుతున్నప్పుడు తనను అరెస్టు చేశారని , తరువాత అతన్ని పోలీస్ స్టేషన్ కు తీసుకెళ్లి ఈ కేసులో ఇరికించారని సమర్పించారు. అయితే, ఈ అప్పీలుదారు, డిఫెన్స్ లో ఎటువంటి సాక్ష్యంను చూపలేదు. అయితే, తప్పుడు ఆరోపణలకు కారణం స్పష్టంగా చెప్పబడలేదు.

అప్పీలుదారు తరపున హాజరైన సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ డి. డి. ఠాకూర్ , సాక్ష్యం ఆధారంగా నేరారోపణ నమోదు చేయబడిన PW. 4 నుండి PW. 7 వరకు అందరూ పోలీసు అధికారులే అని , వారిని ధృవీకరించడానికి స్వతంత్ర సాక్షి లేనందున , వారి వాంగ్మూలంపై ఆధారపడి అప్పీలుదారుడి శిక్షను కొనసాగించడం సురక్షితం కాదని వాదించారు. మేము ఏకీభవించము మా అభిప్రాయం ప్రకారం, పోలీసు అధికారుల వాంగ్మూలానికి ఎటువంటి బలహీనత జోడించబడదు , ఎందుకంటే వారు పోలీసు బలగానికి చెందినవారు మరియు కొన్ని స్వతంత్ర సాక్ష్యాల ద్వారా ధృవీకరించబడకపోతే, నమ్మదగినదిగా తేలితే, పోలీసు అధికారుల సాక్ష్యాలపై నేరారోపణను నమోదు చేయలేమని చెప్పే చట్టపరమైన నియమం లేదా సాక్ష్యం లేదు. అయితే , రూల్ ఆఫ్ ప్రుడెన్స్ వారి సాక్ష్యాలను మరింత జాగ్రత్తగా పరిశీలించడాన్ని మాత్రమే తిరిగి కోరుతుంది , ఎందుకంటే వారు ప్రతిపాదించిన కేసు ఫలితంపై ఆసక్తి కలిగి ఉన్నారని చెప్పవచ్చు. పోలీసు అధికారుల సాక్ష్యం , జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన తరువాత , విశ్వాసాన్ని ప్రేరేపించి , విశ్వశించదగినదిగా మరియు నమ్మదగినదిగా తేలితే , అది నేరారోపణకు ఆధారం కావచ్చు మరియు వారి సాక్ష్యాలను ధృవీకరించడానికి ఆ ప్రాంతానికి చెందిన కొంతమంది స్వతంత్ర సాక్షులు లేకపోవడం , ప్రాసిక్యూషన్ కేసు యొక్క విశ్వసనీయతను ఏ విధంగానూ ప్రభావితం చేయదు.

పైన పేర్కొన్న నలుగురు పోలీసు అధికారుల సాక్ష్యాలపై మా విమర్శనాత్మక విశ్లేషణ వారు నమ్మదగిన సాక్షులు అని , వారి సాక్ష్యానికి ఎటువంటి బలహీనత లేదని మన మనస్సులలో ఒక అభిప్రాయాన్ని సృష్టించింది. వారి సుదీర్ఘ క్రాస్-ఎగ్జామినేషన్ లో వారి నిజాయితీ గురించి ఎటువంటి సందేహాన్ని సృష్టించే ఏఅంశము బయటకు రాలేదు. సాక్ష్యము నమ్మదగినదిగా మేము కనుగొన్నాము. పరిస్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకుని , అప్పీలుదారుని దేశీయంగా తయారు చేసిన తుపాకీతో పాటు పట్టుకున్నప్పుడు, ఆ ప్రాంతంలోని స్వతంత్ర సాక్షులను విచారించడంలో ప్రాసిక్యూషన్ వైఫల్యం ప్రాసిక్యూషన్ కేసు విశ్వసనీయతను దెబ్బతీయదు. దేశంలో తయారు చేసిన తుపాకీతో అప్పీలుదారుని అక్కడికక్కడే అరెస్టు చేసినట్లు నిరూపించలేని సాక్ష్యాలను ఎదుర్కొంటూ , 1987 అక్టోబర్ 20 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా టాడా ప్రయోజనాల కోసం ఢిల్లీని నోటిఫైడ్ ప్రాంతంగా ప్రకటించినది. కాలాతీయతం కావడంతో చట్టం రద్దు అయిందని, చట్టం గడువు ముగిసిన తర్వాత కూడా టాడా కింద నోటిఫైడ్ ప్రాంతంగా కొనసాగిందని , అందువల్ల అప్పీలుదారుని టాడా సెక్షన్ 5 కింద నేరానికి దోషిగా నిర్ధారించలేమని గౌరవ ఠాకూర్ వాదించారు. ఈ సమర్పణకు ఎటువంటి బలం లేదు మరియు తిరస్కరణకు అర్హత ఉంది. మొహమ్మద్ ఇక్బాల్ మదర్ షేక్ v. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం, [1996]

1 SCC 722, ఈ న్యాయస్థానంలోని ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం చట్టం గడువు ముగిసిన ప్రభావాన్ని స్పష్టంగా పరిశీలించి , చట్టం గడువు ముగిసిన తర్వాత కూడా , ఆ చట్టం కింద ప్రారంభించిన కార్యకలాపాలు తుది ముగింపు మరియు నిర్ణయం లేకుండా ముగియవని , చట్టం గడువు ముగిసినప్పటికీ వాటిని కొనసాగించాలని అభిప్రాయపడింది. అప్పీలుదారుని అరెస్టు చేసిన నోటిఫైడ్ ప్రాంతం డీనోటిఫై చేయబడలేదు, అందువలన చట్టం గడువు ముగిసిన తర్వాత, ఆ ప్రాంతం నోటిఫైడ్ ప్రాంతంగా "నిలపుదల" అని వాదించడం వ్యర్థం.

అప్పీలుదారుడు తుపాకీని పట్టుకోవడం మరియు ఏదైనా ఉగ్రవాద కార్యకలాపాల మధ్య ఉన్న సంబంధాన్ని చూపించడానికి ప్రాసిక్యూషన్ రికార్డులో ఎటువంటి సాక్ష్యాలను తీసుకురాలేదని , టాడా లోని సెక్షన్ 5 కింద అతనికి విధించిన శిక్షను కొనసాగించలేమని ఠాకూర్ చివరగా వాదించారు సంజయ్ దత్ వర్సెస్ మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం , (1994) 5 ఎస్. సి. సి. 410 కేసులో ఈ న్యాయస్థానం యొక్క రాజ్యాంగ ధర్మాసనం వాదన కూడా తిరస్కరించబడటానికి మాత్రమే నోటీసుకు అర్హమైనది. కేవలం లైసెన్స్ లేని తుపాకీని కలిగి ఉండటం, ఇది ఆయుధ చట్టం క్రింద వివరణలో ఆయుధమునకు సంబందించిన సమాధానంగా,ఏ లైసెన్స్ లేకుండా , ఒక నోటిఫైడ్ ఏరియాలో టాడా యొక్క సెక్షన్ 5 కింద శిక్షను ఆకర్షిస్తుంది మరియు ఒక నిందితుడు , ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏ ఇతర చట్టంలో ఏమి ఉన్నప్పటికీ , ఐదేళ్ల కంటే తక్కువ కాకుండా , జీవిత ఖైదు వరకు పొడిగించగల కాలానికి జైలు శిక్షతో శిక్షించబడతాడు మరియు జరిమానా కూడా విధించబడతాడు. రికార్డులో ఉన్న స్థిరపడిన వాస్తవాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని , సంజయ్ దత్ కేసు (పైన పేర్కొన్న) లో రాజ్యాంగ ధర్మాసనం నిర్దేశించిన చట్టము , అప్పీలుదారుడి కేసుకు పూర్తిగా వర్తిస్తుంది , ఎందుకంటే అప్పీలుదారు ఆయుధములు చట్టము కింద నోటిఫైడ్ చేసిన ప్రాంతంలో అప్పీలుదారు స్పృహ కలిగి ఒక ఆయుధంను కలిగి ఉన్నాడు. అది నోటిఫైడ్ ఏరియాలో ఆయుధ చట్టం కింద ఆయుధము. గౌరవ ప్రత్యేక న్యాయస్థానం కేసు యొక్క స్థిరపడిన వాస్తవ పరిస్థితులలో అప్పీలుదారుని టాడా లోని సెక్షన్ 5 కింద శిక్షిచడం యోగ్యమైనది.

ఈ అప్పీల్లో ఎటువంటి అర్హత (మెరిట్స్) లేదు, ఇది విఫలమైనది , మరియు కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీలు కొట్టివేయబడింది.